

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/237/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115207305
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5115207305.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v právnej veci žalobcov: 1/ V. T., nar. XX.XX.XXXX a 2/ Y. T., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom B. XXX, Z. - L. S., obaja právne zastúpení JUDr. Tatianou Polkovou, advokátkou so sídlom B. L. XXX/XX, Z., proti žalovaným: 1/ Q. C., nar. X.X.XXXX, bytom E. I. XX, XXXX A., Belgicko, občan SR, 2/ V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, XXXX J., Belgicko, občan SR, 3/ V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXXX H., Belgicko, občan SR, všetci žalovaní právne zastúpení JUDr. Lenkou Senčákovou, advokátkou so sídlom Q. O.. X, W., o zriadenie vecného bremena spočívajúceho v práve cesty, na základe odvolania žalovaných 1/ až 3/ proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 25C/137/2015-24 zo dňa 10.9.2015 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 25C/137/2015-98 zo dňa 12.5.2016, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zrušil uznesenie tamojšieho súdu č.k. 25C/137/2015-15 zo dňa 10.6.2015 o odmietnutí podania (návrhu na začatie konania) žalobcov doručeného súdu dňa 12.3.2015. Aplikujúc § 210a O.s.p. konštatoval, že predmetné podanie bolo žalobcami riadne doplnené o rozsah požadovaného vecného bremena. Vzhľadom na to je petit návrhu určitý, jednoznačný a vykonateľný.

2.Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie žalovaní 1/ až 3/ a domáhali sa zmeny napadnutého rozhodnutia v podobe odmietnutia návrhu na začatie konania. Namietali, že petit žalobného návrhu vo veci zriadenia vecného bremena je aj po jeho doplnení neurčitý a nevykonateľný. V takomto petite musí totiž byť jasne a presne identifikované, akým spôsobom môže právo cesty cez pozemok vykonávať vlastník stavby (peší prechod alebo prejazd motorovým vozidlom cez pozemok) a obsah práva prechodu cez príľahlý pozemok (napr. právo prejazdu automobíлом musí byť limitované časom a druhom motorového vozidla). Z obsahu predloženého petitu tiež nie je možné vyčítať akú náhradu za zriadenie vecného bremena žalobcovia žiadajú.

3.Okrem toho považujú odvolatelia predostretý návrh na zriadenie vecného bremena za predčasný, nakoľko na Okresnom súde Žilina prebieha pod sp. zn. 6C/152/2008 od roku 2008 konanie o zdržanie sa neoprávneného zásahu do vlastníckeho práva k identickej nehnuteľnosti. V uvedenom konaní odvolatelia vystupujú ako žalobcovia a žalovanou je V. T. (žalobkyňa 1/ v tomto konaní), ktorá (vo veci 6C/152/2008) argumentuje tým, že disponuje právom zodpovedajúcim vecnému bremenu a z tohto dôvodu má právo dotknutý pozemok užívať. O tejto veci/argumentácii pritom stále nebolo konajúcim súdom rozhodnuté.

4. Žalovaní zdôraznili, že základným predpokladom na zriadenie vecného bremena je skutočnosť, že prístup k stavbe nemožno zabezpečiť inak. V danej spojitosti poukázali na okolnosť, že drobnou stavebnou úpravou je možné vytvoriť vchod do polyfunkčnej stavby žalobcov už z parcely č. 1754/13, nie je preto potrebné zaťažovať vecným bremenom parcelu č. 1754/2. Návrh na zriadenie vecného

bremena ďalej nerieši problémy spojené s využívaním polyfunkčného domu, nakoľko žalobcovia v ňom nemajú trvalý pobyt, tento je využívaný na podnikanie. Právo plynúce z vecného bremena pritom neprináleží zákazníkovi, ktorí do obchodných prevádzok prichádzajú a nemôže nastať situácia, aby popri majiteľoch polyfunkčnej budovy - dvoch osobách, užívalo právo plynúce z vecného bremena ešte aj niekoľko ďalších nájomcov. Jednalo by sa o zaťaženie slúžiaceho pozemku v takom rozsahu, ktorý je v absolútnom rozpore s princípom vecného bremena. Napokon, ak má právo cesty viesť aj cez parcelu 1754/13, musí byť účastníkom na strane žalovaných aj Mgr. C. - výlučná vlastníčka predmetného pozemku.

5. Žalobcovia sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

7. Východiskovo je zo strany odvolacieho súdu nevyhnutné vymedziť, že podstatnú časť odvolacej argumentácie (opísanej v bode 4 tohto odôvodnenia) predstavujú námietky proti/vo veci samej. Z tohto dôvodu nemôžu byť predmetom (tohto) odvolacieho konania, ktoré sa týka „len“ procesného uznesenia o zrušení odmietnutia podania (pre odstránenie jeho väd). Inými slovami, toto rozhodnutie krajského súdu neznamená konštatovanie dôvodnosti, resp. nedôvodnosti predmetných námietok, ale (znamená) len to, že ich posúdenie prichádza do úvahy výlučne v štádiu konania o merite veci. Procesným dôsledkom prípadného uznania opodstatnenosti predmetných tvrdení (t.j. neprimeranosť navrhovaného vecného bremena, nedostatok pasívnej legitímácie) totiž môže byť len (vecné) zamietnutie žaloby, nie (procesné) odmietnutie podania.

8. Obdobne odvolateľmi namietaná okolnosť existencie iného súdneho konania, ktorého predmet súvisí, resp. môže mať vplyv na výsledok tohto/posudzovaného konania, môže potenciálne viesť k prerušeniu (do skončenia iného/relevantného súdneho konania), prípadne zastaveniu konania (v prípade prekážky litispendencie alebo res iudicata), t.j. k inému procesnému následku než je odmietnutie podania.

9. Následne, pokiaľ (už) ide o tie námietky, ktoré sa týkajú napadnutého uznesenia a preto môžu byť posudzované v rámci tohto odvolacieho prieskumu, dospel krajský súd k záveru, že opodstatnenými nie sú. Predovšetkým, aj keď vecné bremeno cesty možno zriadiť za náhradu, k rozhodnutiu súdu o náhrade nie je potrebný (hoci je vhodný) osobitný návrh (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 20.7.2015 sp. zn. 22Cdo/1897/2004). Ide totiž o prípad, kedy z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vypořádania vzťahu medzi účastníkmi.

10. Napokon, je síce v plnej miere dôvodnou požiadavka odvolateľov na určitosť výroku rozsudku, ktorým sa určuje právo zodpovedajúce vecnému bremenu (predovšetkým z hľadiska vymedzenia jeho rozsahu), na druhej strane vyžadovať od žalobcu/žalobcov konečný „všezahŕňajúci“ petit žalobný návrh, nad rámec už doplneného petitu (t.j. v podobe príslušných bodov označených geometrickým plánom) v tomto druhu a štádiu súdneho konania a to pod sankciou odmietnutia podania je neprípustným/ neakceptovateľným formalizmom predstavujúcim odmietnutie spravodlivosti. Aj tu je totiž určujúcou úvaha, že ide o prípad, kedy z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vypořádania vzťahu medzi sporovými stranami. Konajúci súd preto disponuje legitímáciou zasiahnuť do predloženého petitu a upraviť rozsah navrhovaného vecného bremena v zmysle výsledkov konania/dokazovania vo veci samej, určovaného (aj) konkrétnymi námietkami žalovaných práve ohľadne rozsahu vecného bremena (čas, druh vozidla, atď.).

11. Zhrnúc konštatované, odvolací súd uzatvára, že postup okresného súdu spočívajúci v zrušení uznesenia o odmietnutí podania formou autoremedúry je správny.

12. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie nie je prípustné.